

06.maj 2020

FM2020/108

I medfør af § 36 i Inatsisartuts forretningsorden fremsætter jeg hermed følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om muligheden for ændring af de gældende tidspunkter for garnfiskeri.

(Aleqa Hammond, Nunatta Qitornai)

Vort landsprimære erhverv er fiskeriet. Hellefisken er i den forbindelse fiskeriets omdrejningspunkt når vi snakker fiskernes indtjening. Fiskeriet efter hellefisk i Diskobugten, ved Upernavik og Uummannaq er derfor erhvervsmæssigt set ganske centralt for vort lands økonomis velbefindende.

I forbindelse med tildeling af hellefiskekvoter kan det derfor ikke undre nogen, at man inden for fiskeriets egen verden på det samfundsmæssige plan, har et ganske vigtigt ønske om at kunne opfiske hele hellefiskekvoten således, at samfundsøkonomien, arbejdsmarkedet og indtjeningen fra erhvervet som sådan kan nå det højest mulige udbytte.

Naalakkersuisut udsteder med grundlag i den eksisterende fiskerilovgivning bekendtgørelser og særlige regler omkring garnfiskeriet. I kommunale vedtægter kan kommunerne give nærmere regler om dispensation fra forbuddet mod fiskeri med garn. Dette er i sig selv ganske udmærket, da man finder det vigtigt, at der er klare regler som ikke kan misfortolkes og som grundlæggende sikrer en retfærdig drift af fiskeriet.

De givne forhold i forbindelse med garnfiskeriet efter hellefisk er dog ganske forskellige, og alligevel er de gældende tidsperioder for fiskeriet ens for alle steder inden for den samme kommunale vedtægt. Garnfiskeriet efter hellefisk i Diskobugten og i Upernavik området drives uden problemer efter de dertil afsatte tidsterminer.

Som eksempel på problematikken kan nævnes, at muligheden for garnfiskeri efter hellefisk ved Uummannaq Sullua ud fra de givne tidsperioder og kvotefastsættelsen problematisk fordi der her er tale om, at naturen og miljøet ved Uummannaq Sullua i sig selv sætter sine egne begrænsninger, men hvis man kunne forlænge tidsfristen frem til juni, så ville det give mere optimale og retfærdige muligheder for at man med garnfiskeriet efter hellefisk når at opfiske hele kvoten.

Det er ikke et udtryk for at ville forhøje kvoten og det er heller ikke et udtryk for at ville ændre på fangstmetoden. Det drejer sig udelukkende om, at man skal kunne sikre sig, at man får opfisket den

Nunatta Qitornai

Inatsisartuni

afsatte kvote fuldt ud inden for det pågældende kvoteår, og dermed få tilpasset de gældende regler ud fra de reelle forhold på det givne sted.

Fiskerne ønsker således, at de hellefiskemængder der ikke udnyttes tilstrækkeligt i Upernavik, Uummannaq og Ilulissat og som er lidt over 7000 tons bliver fisket op og det ønsker vi da også, da det er en selvfølge, at afgiften på 4% på hellefisk vil tilfalde landskassen og dermed blive til glæde for hele samfundet. Det er vort ønske, at de fastsatte kvoter alle bliver til nytte for samfundet.

Hellefiskefiskerne i Uummannaq (QP) har ellers søgt om tidsmæssig forlængelse af garnfiskeriet efter hellefisk, men får afslag da de afsatte tidsperioder for Upernavik, Ilulissat og Uummannaq er ens for alle steder. Man har lavet ens regler for alle uden at tage hensyn til vinterisen i Uummannaq og at det forhold, at vinterisen ligger der i længere tid skaber problemer lokalt.

Hvis man forlænger tidsfristen for Uummannaq, så vil man uafhængigt af isen kunne skabe mulighed for hellefiskefiskeriet og man vil derefter kunne fange de tilladte fangstmængder, som man kunne ønske sig.

Tiden er inde til at få fjernet de små knaster, der i dag forhindrer indtjeningen. Tiden er inde til, at vore fiskere får ordninger, der er mere smidige og som er afpasset og tilrettelagt ud fra og til vores natur og miljø.

Ærede Inatsisartut, jeg håber, at man på baggrund af min forespørgselsdebat vil hilse velkomment, at man kan indføre mere smidige ordninger for garnfiskeriet generelt og ikke mindst ved Uummannaq og derigennem få ændret på de afsatte tidsperioder der er gældende i dag.